

31**ZARZĄDZENIE PREZESA URZĘDU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTKI**

z dnia 8 stycznia 1997 r.

w sprawie zasad przyznawania i pozbawiania licencji na uprawianie określonych dyscyplin sportu.

Na podstawie art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 25, poz. 113 i Nr 137, poz. 639) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy zarządzenia stosuje się do osób uprawiających lub zamierzających uprawiać amatorsko lub profesjonalnie określoną dyscyplinę sportu i uczestniczyć we współzawodnictwie sportowym, prowadzonym przez właściwy polski związek sportowy.

2. Przepisy zarządzenia mogą być stosowane także do osób niepełnosprawnych uprawiających lub zamierzających uprawiać określoną dyscyplinę sportu, chyba że przepisy organizacji międzynarodowych zajmujących się sportem osób niepełnosprawnych stanowią inaczej.

§ 2. Posiadanie licencji na uprawianie określonej dyscypliny sportu stanowi warunek uczestnictwa we współzawodnictwie sportowym, prowadzonym przez właściwy polski związek sportowy.

§ 3. 1. Polski związek sportowy przyznaje i pozbawia licencji na uprawianie dyscypliny sportu objętej zakresem działania tego związku lub wchodzącej w skład dziedziny sportu, w której ten związek działa.

2. Licencję przyznaje się na czas nie oznaczony.

3. Licencja może być przyznana na czas oznaczony na żądanie wnioskodawcy.

§ 4. 1. Osoba ubiegająca się o przyznanie licencji składa we właściwym polskim związku sportowym pisemny wniosek zawierający:

- 1) imię i nazwisko, datę i miejsce urodzenia oraz adres zamieszkania wnioskodawcy,
- 2) określenie dyscypliny sportu, na której uprawianie wnioskodawca ubiega się o licencję,
- 3) określenie okresu, na jaki licencja ma być przyznana,
- 4) datę i podpis wnioskodawcy.

2. Do wniosku należy dołączyć:

- 1) zobowiązanie do uczestnictwa we współzawodnictwie sportowym,
- 2) zaświadczenie właściwej poradni sportowo-lekarskiej o dopuszczeniu do uprawiania określonej dyscypliny sportu,
- 3) zobowiązanie do wykonywania przewidzianych w przepisach obowiązków zawodnika oraz do przestrzegania warunków uprawiania danej dyscypliny sportu.

3. Osoba niepełnoletnia dołącza do wniosku ponadto pisemną zgodę ustawowych przedstawicieli na amatorskie lub profesjonalne uprawianie danej dyscypliny sportu.

4. Osoba ubiegająca się ponownie o przyznanie licencji dołącza dodatkowo do wniosku oświadczenie, że nie została ukarana żadną z kar przewidzianych w § 7 ust. 2 lub nie została pozbawiona licencji z przyczyn, o których mowa w § 8 ust. 2 pkt 2—4.

§ 5. 1. Osoba stowarzyszona lub zatrudniona w klubie sportowym składa wniosek o przyznanie licencji na uprawianie określonej dyscypliny sportu za pośrednictwem tego klubu.

2. Klub sportowy przekazuje wniosek, o którym mowa w ust. 1, do właściwego polskiego związku sportowego w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania, wraz z opinią o wnioskodawcy.

3. Osoba stowarzyszona może dołączyć do wniosku uwierzytelnioną kopię książeczki zdrowia sportowca z aktualnie ważnym badaniem zamiast zaświadczenia, o którym mowa w § 4 ust. 2 pkt 2.

§ 6. 1. Polski związek sportowy przyznaje licencję w drodze decyzji administracyjnej.

2. Licencja powinna zawierać:

- 1) imię i nazwisko, datę i miejsce urodzenia oraz adres zamieszkania zawodnika,
- 2) numer licencji,
- 3) dyscyplinę sportu, na której uprawianie licencja została przyznana,
- 4) datę wydania licencji,
- 5) okres ważności licencji, jeżeli została przyznana na czas oznaczony,
- 6) prawa i obowiązki zawodnika.

3. Licencja powinna być opatrzona zdjęciem i podpisem uprawnionego, pieczęcią polskiego związku sportowego oraz podpisem osoby upoważnionej w tym związku do przyznania licencji.

§ 7. 1. Polski związek sportowy może odmówić przyznania licencji, jeżeli wnioskodawca nie spełnił warunków określonych w § 4 lub § 5 i braku nie zostały usunięte mimo wezwania w wyznaczonym terminie.

2. Licencji na uprawianie danej dyscypliny sportu nie może uzyskać osoba, która uprawiając tę dyscyplinę została przez właściwy organ polskiego związku sportowego:

- 1) ukarana karą dożywotniej dyskwalifikacji,
- 2) ukarana karą czasowej dyskwalifikacji — w czasie odbywania tej kary,
- 3) pozbawiona licencji z przyczyn określonych w § 8 ust. 2 pkt 2—4 — w okresie 2 lat od daty wydania tej decyzji.

3. Odmowa przyznania licencji wymaga uzasadnienia.

§ 8. 1. Polski związek sportowy może pozbawić zawodnika licencji w razie:

- 1) odmowy uczestniczenia w reprezentacji kraju,
- 2) odmowy lub zaprzestania udziału w procesie szkoleniowym i we współzawodnictwie sportowym,
- 3) odmowy poddania się obowiązkowym badaniom lekarskim.

2. Polski związek sportowy pozbawia zawodnika licencji w razie:

- 1) stwierdzenia przez poradnię sportowo-lekarską niezdolności do uprawiania danej dyscypliny sportu,
- 2) rażącego nieprzestrzegania regulaminów sportowych i zasad rywalizacji sportowej,
- 3) rażącego naruszenia obowiązków zawodnika,
- 4) przekroczenia przepisów antydopingowych.

3. Jeżeli przyczyny pozbawienia licencji wymienione w ust. 1 i 2 stanowią również przyczyny wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, decyzja o pozbawieniu licencji może być wydana po zakończeniu tego postępowania orzeczeniem ostatecznym.

4. Pozbawienie zawodnika licencji wymaga uzasadnienia.

§ 9. Organem odwoławczym w sprawach przyznawania i pozbawiania licencji jest Prezes Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki.

§ 10. 1. Polski związek sportowy prowadzi ewidencję przyznanych licencji.

2. Ewidencja powinna obejmować dane oraz dokumenty, o których mowa w § 4 i 5.

3. Polski związek sportowy prowadzi odrębną ewidencję prawomocnych decyzji o odmowie przyznania i o pozbawieniu licencji.

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki:

S. S. Paszczyk

32

ZARZĄDZENIE PREZESA URZĘDU PATENTOWEGO RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 13 stycznia 1997 r.

w sprawie pierwszeństwa do uzyskania patentu na wynalazek, prawa ochronnego na wzór użytkowy, prawa z rejestracji wzoru zdobniczego oraz prawa z rejestracji znaku towarowego, w razie wystawienia wynalazku lub wzoru na imprezach organizowanych przez Międzynarodowe Targi Bydgoskie SAWO w roku 1997 albo w razie zamieszczenia znaku towarowego na towarze wystawionym na tych imprezach w roku 1997.

Na podstawie art. 24 ust. 2 i art. 82 ustawy z dnia 19 października 1972 r. o wynalazczości (Dz. U. z 1993 r. Nr 26, poz. 117), art. 12 ust. 1 pkt 2 i ust. 3 ustawy z dnia 31 stycznia 1985 r. o znakach towarowych (Dz. U. Nr 5, poz. 17, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1993 r. Nr 10, poz. 46 i z 1994 r. Nr 74, poz. 331) w związku z § 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1963 r. w sprawie ochrony wzorów zdobniczych (Dz. U. Nr 8, poz. 45) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wystawienie wynalazku lub wzoru użytkowego w Bydgoszczy w Polsce:

- 1) na imprezie pod nazwą VI Międzynarodowe Targi Artykułów i Urządzeń dla Gastronomii, Handlu i Przetwórstwa Spożywczego POLGASTRO, odby-

wającej się w okresie od dnia 6 lutego do dnia 8 lutego 1997 r.,

- 2) na imprezie pod nazwą IV Międzynarodowe Targi Maszyn i Urządzeń dla Piekarnictwa i Cukiernictwa, Przetwórstwa Zbożowo-Mącznego INTERPIEK, odbywającej się w okresie od dnia 6 lutego do dnia 8 lutego 1997 r.,
- 3) na imprezie pod nazwą V Międzynarodowe Targi Sprzętu, Urządzeń i Wyposażenia Hoteli POLHOTEL, odbywającej się w okresie od dnia 6 lutego do dnia 8 lutego 1997 r.,
- 4) na imprezie pod nazwą IV Międzynarodowe Targi Sprzętu, Urządzeń Elektrycznych INSTALELEKTRA, odbywającej się w okresie od dnia 7 maja do dnia 9 maja 1997 r.,